

lessenserie
middenbouw

WAAR BEN IK **VEILIG**?

gave
gevlucht. gezien. geliefd.

VOORWOORD

Beste leerkracht of jeugdleader,

Kinderen in Nederland groeien op in een tijd met bijzonder veel vluchtelingen. Daarom is het belangrijk om dit thema onder de aandacht te brengen. In het nieuws hebben ze vast foto's voorbij zien komen: lange rijen vluchtelingen op zoek naar vrede en veiligheid. En onder die vluchtelingen zijn miljoenen kinderen. Maar misschien komt het thema 'vluchtelingen' wel veel dichterbij. Misschien woont er wel een vluchteling gezin bij een kind in de straat. Het kan zijn dat er zelfs vluchtelingenkinderen op school of in de kerk zitten.

Wij willen met deze lessenserie voor de middenbouw (7 t/m 9 jaar) een handreiking doen om dit thema bespreekbaar te maken. Om hier bij stil te staan. Want wat is er veel lijden onder vluchtelingenkinderen. Wat hebben ze vaak veel moeten doorstaan. God kent al die vluchtelingenkinderen. Geen traan die Hij niet heeft gezien. Voor Hem zijn het geen aantallen, maar waardevolle kinderen, elk met een verhaal.

Deze verhalen moeten ook kinderen horen. Dat vinden wij belangrijk. Juist in de middenbouw, waar de wereld zich langzaam ontvouwt voor een kind, is dit een belangrijk thema. Want de kennis over vluchtelingen geeft ons een ander perspectief, ook bij jonge kinderen. Het zorgt voor dankbaarheid, voor het fijne leven in Nederland. En ook voor bewogenheid, richting vluchtelingen. Kennis vermindert ook angst, want die kan er ook zijn.

Daarom hebben we voor de middenbouw een lesprogramma ontwikkeld, bestaande uit een basisles en een verdiepingsles. De basisles is ook zeer geschikt voor gebruik tijdens een kindernevendienst. Daarin zit een bijbelverhaal verweven. In beide lessen is gedacht aan afwisselende werkvormen. Een totale les beslaat ongeveer een uur. Bij elke les kan een bijbehorende PowerPoint worden gedownload van de website van Stichting Gave. Lesonderdelen kunnen ook los worden gegeven.

Wij hopen dat dit lesprogramma jullie, de kinderen én de vluchtelingenkinderen tot zegen zal zijn. We wensen jullie fijne lessen toe, samen met de kinderen.

Team kinderwerk
Stichting Gave

INHOUD

Voorwoord.....	2
Les 1: De basisles.....	4
Duur.....	4
Lesdoelen.....	4
Materialen.....	4
Programma	4
1. Spel	4
2. Bijbelverhaal.....	4
3. Lied.....	5
4. Activiteit	5
5. Verhaal Ahmet.....	5
6. Spel	6
7. Verwerking	6
Bijlage 1a - Vertelschets bijbelverhaal Ruth.....	7
Bijlage 1b – Vertelschets ‘Ahmet moet vluchten’	9
Les 2: de verdiepingsles	11
Duur.....	11
Lesdoelen.....	11
Materialen.....	11
Programma	11
1. Gesprek.....	11
2. Verhaal	11
3. Spel	11
4. Verwerking	12
5. Recept.....	12
6. Spel	12
Tips voor een project.....	16

Los te downloaden: [PowerPointpresentatie](#) en [Lijst met kinderboeken over vluchtelingen](#)

LES 1: DE BASISLES

Duur

60 minuten

Lesdoelen

- De kinderen luisteren naar het verhaal uit de Bijbel over Ruth en zij leren dat God zorg draagt voor vreemdelingen.
- De kinderen weten van de oorlog in Syrië en de spannende reis naar Nederland.
- De kinderen maken zich een voorstelling van wat het betekent om vluchteling te zijn.
- De kinderen weten dat er veel vluchtelingen zoals Ahmet in Nederland wonen en zij denken na over wat zij voor hen kunnen doen.

Materialen

Vertelschets Bijbelverhaal (bijlage 1a) - foto's (bijlage 1b en 1c) – kaart/wereldbol - Google Maps - voor elke leerling één groen en één rood kaartje - vertelschets verhaal Ahmet (bijlage 1d) - potloden - papier - kaartjes, waarop woorden geschreven kunnen worden - plein - gekleurd papier - stiften - lamineerapparaat - PowerPoint

Programma

1. Spel

5 minuten

Speel het spel: Ik ga op reis en ik neem mee...

De eerste speler zegt: Ik ga op reis en ik neem mee een zwembroek.

De tweede speler herhaalt en voegt iets toe: Ik ga op reis en ik neem mee een zwembroek en een duikbril. Dan is de volgende aan de beurt: Ik ga op reis en ik neem mee: een zwembroek, een duikbril en een ... (voeg wat nieuws toe).

Ieder volgende speler herhaalt de reeks en voegt één ding toe. Hoever kom je met onthouden?

2. Bijbelverhaal

10 minuten

Zeg: 'In de Bijbel staat een verhaal over een vrouw die met haar schoonmoeder meegaat naar een ander land. Ze laat alles in haar eigen land achter.' Vertel het verhaal van Ruth en maak gebruik van de plaat van de PowerPoint.

3. Lied

5 minuten

Luister samen naar het lied 'Een lichtje aan de horizon' op YouTube. Bespreek met kinderen dat God altijd hoop kan geven. Ook als je leven moeilijk is. Vraag hoe je dit terugziet in het verhaal van Ruth.

4. Activiteit

5 minuten

Pak de kaart/wereldbol erbij.

Begin met: 'Wij wonen in Nederland. Wie weet waar Nederland ligt?'

Laat een kind Nederland aanwijzen op de wereldbol.

Vraag: 'Waarom vind jij het zo fijn in Nederland?'

Laat de kinderen eventueel in tweetallen overleggen. Bespreek dit daarna plenair en schrijf de uitkomsten op. Concludeer met elkaar dat we enorm dankbaar mogen zijn dat we in een vrij, welvarend en veilig land mogen wonen.

Leg de kinderen de volgende stellingen één voor één voor. Als ze het met de stelling eens zijn, gaan ze staan. Als ze het er niet mee eens zijn, blijven ze zitten. Je kunt er ook voor kiezen om dit met kaartjes te doen: **rood** is oneens, **groen** is eens. Voor de duidelijkheid kun je de stelling(en) nog op het bord schrijven.

Stellingen:

- Ik ga in een ander land wonen als het altijd winter is in Nederland;
- Ik ga in een ander land wonen als er geen school meer is in Nederland;
- Ik ga in een ander land wonen als er geen speeltuin meer is in Nederland;
- Ik ga in een ander land wonen als er honger is in Nederland;
- Ik ga in een ander land wonen als er oorlog is in Nederland;
- Ik ga in een ander land wonen als er oorlog is en mijn huis wordt verwoest.

Bespreek deze stellingen met elkaar en laat kinderen hun gedachten verwoorden. Concludeer: je verlaat je land vaak alleen als er iets heel ergs aan de hand is.

5. Verhaal Ahmet

5 minuten

Vraag: 'Wie heeft er weleens van Syrië gehoord?' Wijs Syrië aan op de wereldbol. Je kunt Syrië ook opzoeken op Google Maps. Plaats het poppetje dan op een aantal plaatsen in Syrië. Zo krijgen de kinderen een beeld bij (de ligging van) het land Syrië. Bespreek kort dat er in Syrië oorlog is. Laat de foto van Ahmet zien. Vertel: 'Ahmet komt uit Syrië. Hij houdt veel van Syrië, net als wij van

Nederland. Hij had het er heel fijn, maar toen kwam de oorlog ... Het werd zo gevaarlijk, dat hij Syrië moest verlaten.'

Vertel het verhaal van Ahmet.

6. Spel

20 minuten

Speel dit spel op het plein. Maak evenveel kaartjes als er leerlingen zijn. Schrijf op drie kaartjes het woord 'douane'. Schrijf op drie kaartjes 'smokkelaar'. Schrijf op drie kaartjes 'politie'. Schrijf op de andere kaartjes 'vluchteling'.

Spreek met elkaar af waar het veilige punt is op het plein. De kinderen met het kaartje 'vluchteling' moeten daarheen. Alle kinderen moeten zich verstoppen, aan een afgesproken kant van het plein, ver bij het veilige punt vandaan.

De kinderen met het kaartje 'politie' zitten op een vaste plek op het plein die de leerkracht met hen heeft afgesproken. Vluchtelingen kunnen worden getikt door de douanes; dan zijn ze af en moeten bij de leerkracht gaan staan. De douanes moeten op hun hoede zijn voor de smokkelaars, want smokkelaars kunnen douanes aftikken. Polities kunnen smokkelaars aftikken. Welke vluchtelingen komen bij de veilige plek?

7. Verwerking

10 minuten

Geef de kinderen een strook (formaat boekenlegger) gekleurd papier. Laat ze hierop iets tekenen of schrijven wat ze van deze les onthouden hebben. Dit kunnen ze meenemen naar huis. Zo blijft het thema in hun hoofd. Als het mogelijk is, is het mooi om de boekenlegger te lamineren.

Bijlage 1a - Vertelschets bijbelverhaal Ruth

In een klein huisje in het land Moab zit een vrouw. Het is Naomi. Haar gezicht heeft diepe rimpels en een verdrietige mond. Ze heeft zoveel ellendige dingen meegemaakt! Naomi komt niet uit Moab, ze is hier niet geboren. Heel wat jaren geleden is ze met haar man en twee zonen vanuit Bethlehem in Israël naar Moab vertrokken. Er was toen honger in Israël. Op een dag zei haar man Elimelech: 'Naomi, we gaan op reis naar Moab. Daar is tenminste wel genoeg te eten en te drinken.' En zo gingen ze toen op pad. Na een lange reis kwamen ze aan in Moab. Eerst ging het goed, maar al snel kwam het eerste verdriet in het leven van Naomi. Elimelech stierf. En niet lang daarna stierven ook haar beide zonen, Machlon en Chiljon. Wat was Naomi verdrietig! Ze is gelukkig niet helemaal alleen. Naomi's zonen waren getrouwd met twee vrouwen uit Moab: Orpa en Ruth. Gelukkig zorgen zij wel heel goed voor haar. Naomi's ogen kijken vandaag toch hoopvol. Want ze heeft gehoord dat de hongersnood in Israël voorbij is. En Naomi wil niets liever dan terug naar Israël. Daar is ze geboren, daar woont haar familie en bovenal wordt daar de Heere gediend.

'Orpa en Ruth, ik moet jullie iets vertellen,' zegt Naomi, terwijl ze met elkaar aan het eten zijn. Het zit al een hele poos in haar hoofd en nu moet ze het echt vertellen. 'In Israël is weer genoeg te eten. Ik wil terug naar mijn eigen land. Ik hoop dat jullie hier allebei een andere man gaan vinden.' Orpa en Ruth schrikken ervan, ze houden zoveel van Naomi. Ze kunnen haar niet alleen laten gaan. 'Moeder, wij gaan dan met u mee.' Naomi probeert ze nog op andere gedachten te brengen, maar dat lukt niet. Orpa en Ruth zijn vastbesloten, ze gaan met Naomi mee naar het onbekende land Israël.

In de week voor hun vertrek hebben Orpa en Ruth veel nagedacht. Ze houden van Naomi, ze laten haar niet alleen gaan. Maar wat hebben ze het moeilijk. Want als ze meegaan, betekent dat wel dat ze hun familie en hun vrienden achter moeten laten. Ze moeten helemaal opnieuw beginnen in een land waar ze een andere god dienen en waar de mensen een andere taal spreken. Dan is het zover. Orpa en Ruth nemen afscheid van hun families en ze gaan met Naomi op weg naar haar land. Ruth heeft een ezeltje vast, waarop ze al hun spullen hebben geladen. Ze kijkt nog één keer achterom naar Moab. Misschien komt ze hier wel nooit meer terug.

Als ze een poosje onderweg zijn, stopt Naomi. 'Kijk, daar in de verte zie je Israël al liggen en daar zie je de rivier de Jordaan.' Orpa en Ruth turen in de verte. 'Maar jullie moeten maar niet verder met mij meegaan. Ga maar terug naar jullie eigen land.' Orpa en Ruth schudden hun hoofd en huilen. Nog een keer probeert Naomi het: 'Ik heb geen zonen meer met wie jullie kunnen trouwen, maar in Moab vind je wel weer een man.' Nu moeten ze allebei nog harder huilen. Het liefst zouden ze teruggaan naar hun eigen land als ze denken aan alles wat ze achterlaten, maar ze kunnen Naomi toch niet verlaten? En dan stapt Orpa naar voren, ze omhelst Naomi en loopt terug, terug naar Moab. Naomi heeft gelijk, in Moab wordt ze veel gelukkiger. Naomi knikt naar Ruth, zij moet Orpa achterna gaan. Maar Ruth schudt haar hoofd: 'Ik blijf bij u. Waar u heengaat, daar ga ik ook heen. Uw volk is ook mijn volk en uw God is ook mijn God.' Ruth meent het echt en daarom dringt Naomi niet langer aan. Ruth stelt haar vertrouwen op de God van Israël. Ze weet dat Hij ook in het nieuwe land voor haar zal zorgen en ze wil Hem dienen! Samen reizen ze verder naar Bethlehem.

In Bethlehem is het heel druk. Op de velden zijn de maaiers bezig om het koren te oogsten. De honger in Israël is dus echt voorbij! Ruth kijkt haar ogen uit. Al die nieuwe mensen en een andere omgeving. Ze kan ze nauwelijks verstaan. Hoe dichterbij Naomi bij haar huis komt, hoe meer mensen haar herkennen. Samen gaan ze in het oude huis van Naomi wonen. Het huis is leeg en oud geworden. Ze hebben bijna geen geld. Voor Ruth is het spannend in een nieuw land. Omdat Naomi oud is, zal zij moeten gaan werken. Maar Ruth weet: God is erbij, hoe moeilijk het ook zal zijn. Hij zal haar helpen.

Bijlage 1b – Vertelschets ‘Ahmet moet vluchten’

Plaat ‘Ahmet’

Dit is Ahmet en hij is 8 jaar oud. Ahmet woont in Syrië. Hij woont in de stad Aleppo in een mooi huis. Hij woont daar met zijn ouders, zijn broer en zijn twee zusjes. Als de school uit is, gaat hij met zijn vrienden spelen. Ze voetballen of ze doen leuke spelletjes. In Syrië schijnt de zon heel veel, dus Ahmet kan veel buiten spelen. Hij vindt het heerlijk om buiten te spelen. Op een dag vertelt papa dat er oorlog is in Syrië. Ahmet schrikt ervan. Maar Syrië is zo groot en de oorlog is heel ver bij Aleppo vandaan. Een paar weken later vertelt papa dat de oorlog steeds dichterbij komt. Daarom mag Ahmet niet meer buiten spelen. Na schooltijd moet hij meteen naar huis. Kort daarna vertelt de meester dat de school dichtgaat, omdat het oorlog is. Papa en mama gaan ook niet meer naar hun werk. Nu zijn ze steeds met de hele familie thuis. Ze blijven allemaal binnen, want buiten is het gevaarlijk. Soms gaat er ineens een hard alarm af. Dat is het luchtalarm. Dan worden er bommen op de stad gegooid. Als het luchtalarm gaat, moet iedereen zo snel als hij kan een veilige plek zoeken. Op een plein vlakbij Ahmets huis staat een groot gebouw. Onder dat grote gebouw is een schuilkelder. In die schuilkelder is iedereen veilig voor de bommen. Soms moet Ahmet daar midden in de nacht naartoe. En als Ahmet uit de schuilkelder komt, is hij vaak verdrietig. Want soms is er dan veel kapot gemaakt. Gelukkig staat hun huis nog overeind, maar voor hoelang?

Plaat ‘Aleppo’

Ahmets vader vindt het niet langer veilig in de stad. Hij roept alle kinderen bij zich: ‘We gaan vannacht op reis naar Nederland. Daar woont oom Mohammed ook. Het is hier te gevaarlijk en ik wil dat jullie veilig zijn. We gaan vannacht eerst naar opa en oma die bij de grens met Turkije wonen en daarna gaan we Syrië uit. Je mag een paar spullen meenemen en die stop je in je rugtas. Meer kan er niet mee.’ Ahmet schrikt. Hij voelt zich een beetje blij, want van de oorlog wordt hij erg bang. Hij wil zo graag veilig zijn. Maar verhuizen uit Syrië? Zijn land, waar hij zo van houdt! Zou hij zijn vriendjes dan nog terugzien? En Nederland, wat voor een land zou dat zijn? Hij weet niet eens waar Nederland ligt. Het zal vast heel ver weg zijn. Ahmet pakt zijn tas en gaat zijn belangrijkste spullen inpakken. Ahmet kijkt zijn kamer rond. Het liefst neemt hij alles mee, maar dat past nooit in de rugtas. Hij pakt eerst zijn kleine voetbal. Dan kan hij onderweg en in Nederland tenminste voetballen. Daarna kiest hij warme kleren uit, omdat mama zei dat dat heel belangrijk was. Hij stopt alles in zijn rugtas. Nu past er nog iets heel kleins bij. Hij kiest voor zijn spaarpot. Ook die stopt hij in zijn rugtas. Nu is de rugtas vol.

Midden in de nacht vertrekt de familie. ‘Heel stil zijn,’ fluistert papa. Ahmet kijkt nog één keer naar het mooie huis, want misschien komt hij hier wel nooit meer terug. Stil stappen ze in de auto en rijden ze de stad uit. Na een lange reis komen ze aan bij opa en oma. Wat is het fijn bij opa en oma! Bij opa en oma is het gelukkig veilig. ‘Waarom kunnen we hier niet blijven?’, vraagt Ahmet. Maar papa schudt zijn hoofd. ‘We moeten Syrië verlaten. Hier komt de oorlog straks misschien ook!’ Na een paar dagen nemen ze afscheid van opa en oma. Ahmet vindt het zo spannend. Want hoelang zal de reis duren? En zal het goed gaan onderweg? De auto blijft bij opa en oma staan.

Plaat 'Over de grens'

Ze gaan vanaf hier lopend naar de zee in Turkije. Het is heel ver lopen. Ahmets voeten doen zeer, maar dat laat hij niet merken. Hij moet dapper zijn. 's Nachts moeten ze buiten slapen. Ze zijn niet alleen; er is nog een heel grote groep mensen bij hen. Ook zij willen naar de zee. Het voelt veilig dat ze met een grote groep zijn.

Plaat 'Met de boot'

Na een week lopen komen ze aan bij de zee. Aan de overkant van de zee ligt Griekenland. 'Dat ligt al een beetje in de buurt van Nederland,' zegt mama. Om in Griekenland te komen, moet je met de boot. Papa moet heel veel geld betalen voor de overtocht. De boot is klein. Er zitten veel te veel mensen op de boot. Iedereen zit dicht tegen elkaar aan. Ahmet is bang. Hij kijkt om zich heen. Er zijn nog veel meer mensen bang. Zelfs papa's gezicht staat bang. Zal de boot niet zinken? Ineens klinkt er een stem die roept: 'Oh, nee! De motor is kapot! We moeten roeien!' Alle mannen helpen mee met roeien, maar dat gaat niet hard. Ze dobberen uren op de zee. Het is zo spannend! En dan komt er een grote boot aan. Het is de kustwacht. Zij halen alle mensen uit het bootje en brengen ze naar land. Ze zijn in Griekenland. Daar worden ze naar een vluchtelingenkamp gebracht met tenten, waar het heel vol is. Ahmet ziet heel veel andere Syrische kinderen, maar hij kent niemand. Omdat er zoveel vluchtelingen zijn, is er geen tent meer over. Ze moeten twee nachten buiten slapen. Het is koud, Ahmet ligt dicht tegen mama aan. Gelukkig, na twee dagen komt de politie hen halen. Ze mogen Griekenland verlaten! De politie stelt wel eerst allemaal vragen aan papa, mama en Ahmet. De politie wil zeker weten dat ze in hun eigen land echt niet kunnen blijven wonen. Dan worden ze met een bus naar de trein gebracht. Ahmet en zijn familie zitten wel zes dagen in de trein! De trein rijdt door Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Duitsland en dan door Nederland. Wat ziet Nederland er anders uit, vindt Ahmet. Hier heb je veel koeien en weilanden en het regent best wel vaak. In Syrië is het vaak heel warm en er zijn hoge bergen.

Plaat 'Asielzoekerscentrum'

In Nederland worden Ahmet en zijn familie naar een azc gebracht. Daar krijgen ze een kamer waar ze gaan wonen. Moe ligt Ahmet in bed. Wat was dit een lange en spannende reis! Ahmet voelt zich een beetje raar. De oorlog maakt hem verdrietig. Hij mist opa en oma die nog in Syrië zijn. Maar Ahmet is ook blij, want nu is hij veilig. In Nederland hoeft hij niet bang te zijn voor de oorlog.

LES 2: DE VERDIEPINGSLES

Duur

60 minuten

Lesdoelen

- De kinderen maken zich een voorstelling van wat het betekent om in een vreemd land te wonen waar een heel andere cultuur heerst.
- De kinderen leren wat een azc is en hoe het leven er daar uitziet.
- De kinderen zijn zich bewust van het feit dat vrede niet iets vanzelfsprekends is.

Materialen

foto's (bijlage 1b) - vertelschets verhaal Ahmet (bijlage 2a) - Arabisch woord (bijlage 2b) - wit A4-papier - (zwart) vetkrijt - ecolineverf - kwasten - schorten - oude kranten - dadels - zoete vulling voor dadels (zie hieronder) - PowerPoint - bordspel voor elk tweetal (bijlage 2c) - twee stenen voor elk tweetal

Benodigdheden gevulde dadels:

Variant 1: met Griekse yoghurt en walnoten

Variant 2: met roomkaas en amandelen

Variant 3: 250 gram amandelspijs, 3 eetlepels oranjebloesemwater, 300 gram poedersuiker, wat kaneel en kokos(rasp).

Programma

1. *Gesprek*

5 minuten

Hang de foto van Ahmet op het bord. Laat de kinderen enkele woorden noemen waar ze aan moeten denken bij de foto en de les van de vorige keer.

2. *Verhaal*

10 minuten

Vraag: 'Waar gaan vluchtelingen wonen als ze naar Nederland komen?' Vertel dat Ahmet een brief heeft geschreven over hoe het nu met hem gaat. Vertel deel 2 van het verhaal van Ahmet.

3. *Spel*

5 minuten

Vertel: 'Ahmet gaat naar school. Op school mag je alleen Nederlands praten. Dat vindt Ahmet heel lastig, want hij begrijpt het niet goed. Nederlands leren is heel moeilijk.'

Brainstorm met de kinderen hoe Ahmet toch een beetje met de juf zou kunnen praten, zonder zijn stem te gebruiken. Met gebaren bijvoorbeeld.

Laat de kinderen om de beurt een woord of zin uitbeelden. Benadruk dat ze hun stem niet mogen gebruiken. De andere kinderen raden welk woord wordt uitgebeeld. De kinderen ervaren op deze manier hoe lastig het is om met iemand te praten die een andere taal spreekt. Als niemand je begrijpt, kun je je best wel alleen voelen.

Suggesties voor het uitbeelden: koud - spannend - stofzuigen - boot - moe - brandweerman - ik heb trek - mag ik lezen? - het gaat goed met mij

4. Verwerking

20 minuten

Vertel: 'Ahmet moet een nieuwe taal leren: Nederlands. De Arabische taal is heel anders.' Laat wat Arabische tekens zien. Dit ziet er voor ons heel moeilijk uit. Voor Ahmet was Nederlands net zo moeilijk als Arabisch voor ons is. Laat het woordje 'vrede' in het Arabisch zien. Wie weet wat hier staat? Dit is het Arabische woord voor 'vrede'. Ahmet wil heel graag vrede.

Voor de volgende opdracht is het handig om het Arabische woord 'vrede' op het bord te laten staan.

De kinderen gaan net als Ahmet een andere taal leren. Geef de kinderen een wit blad. Op dat witte blad schrijven/tekenen ze met vetkrijt (het liefst zwart) het Arabische woord 'vrede'. Stel duidelijke eisen aan dit woord. In het Arabisch schrijven ze van rechts naar links. Laat de kinderen dit ook proberen. Laat ze daarna de achtergrond bedekken met ecoline.

5. Recept

10 minuten

Eet een Midden-Oosters gerechtje. Bijvoorbeeld gevulde dadels. Snijd de dadels half open, verwijder de pit. Je kunt ze vullen met Griekse yoghurt en walnoten, of met roomkaas en amandelen. Voor een iets zoetere vulling kun je 250 gram amandelspijs mengen met 3 eetlepels oranjebloesemwater, 300 gram poedersuiker en wat kaneel. Je kunt de dadels ten slotte afmaken door er wat kokosrasp overheen te strooien.

6. Spel

10 minuten

Laat de kinderen in tweetallen een buitenlands kinderspel spelen. Leg uit: 'Ahmet speelde in Syrië ook andere spelletjes dan kinderen in Nederland doen. Wij gaan nu een buitenlands spel spelen. Laat de speluitleg op de PowerPoint zien. Print voor elk tweetal een bordspel uit en laat elk tweetal twee stenen pakken.

Bijlage 2a – Vertelschets 'Ahmet in Nederland'

Hoi!

Ik woon nu al 5 maanden in Nederland. Dat is al best wel lang. Ik woon in azc Heerlen. Het azc is een heel groot huis (laat eventueel een foto zien). In dat huis wonen mensen uit heel veel verschillende landen. Mensen uit Syrië, mensen uit Eritrea, mensen uit Iran en nog veel meer landen. Er wonen kinderen, grote mensen en ook opa's en oma's. Er zijn hier gelukkig veel kinderen. Daardoor heb ik veel vriendjes. Op het azc is een speeltuin met een voetbalveldje erbij. Daar spelen we vaak. Met onze familie hebben we één kamer. Het is een kleine kamer voor zes mensen. Die kamer is onze woonkamer en meteen ook onze slaapkamer. We hebben geen bank. Ons bed gebruiken we als bank. Het is fijn om zo dicht bij elkaar te zijn, maar het is wel krap. Ons huis in Syrië was groot. We hadden allemaal een eigen kamer. Dat missen we wel. Maar we zijn heel blij dat we nu veilig zijn, ver weg van de oorlog! De keuken en de badkamer delen we met onze burens. Ik moet best wel vaak lang wachten, voordat ik kan gaan douchen. En het is er vaak best wel vies, omdat sommige mensen niet goed schoonmaken.

Ik leer Nederland steeds beter kennen. Ik vind het een mooi land, maar het is hier heel anders dan in Syrië.

De taal vind ik moeilijk, maar ik kan nu al best wel goed Nederlands praten. Ik ga straks iets meer vertellen over mijn school. In Syrië kan het ook regenen, maar in Nederland regent het wel heel vaak. Daar moest ik wel aan wennen. Doordat er zoveel regen valt, is het gras wel heel mooi groen. In Syrië is het veel bruiner. Het Nederlandse eten vind ik niet zo lekker, alleen patat. Gelukkig eten we op het azc heel veel Arabisch. De meeste Nederlandse mensen vind ik erg aardig. Eén keer in de week is er Nederlandse club. Daar ga ik samen met mijn broer en mijn zusje naartoe. Dat is altijd heel gezellig. En er wordt dan een verhaal verteld uit de Bijbel. Dat vind ik altijd heel mooi!

Ik ga elke dag naar school. In het begin vond ik het niet zo leuk, maar nu wel. Dat komt, omdat ik steeds beter Nederlands kan praten. Eerst kon ik de juf niet goed begrijpen. Er zitten nog wel andere Arabische kinderen in mijn klas, maar op school mogen we geen Arabisch praten. Nu gaat het steeds beter. Ik doe heel goed mijn best. Nederlands schrijven vind ik moeilijk. De Nederlandse en Arabische letters zijn namelijk heel anders. Ik vind gym heel erg leuk. Dan gaan we vaak tikkertje doen en ik kan heel hard rennen. Ik heb leuke vriendjes in de klas. Toch ben ik ook weleens verdrietig op school. Ik moet vaak afscheid nemen van vriendjes. Dan zijn ze ineens weg. Soms naar een ander azc, maar ook weleens terug naar hun eigen land. Ze mogen dan niet in Nederland blijven. Dat vind ik verdrietig. Ik denk vaak aan ze.

Papa heeft vorige week gehoord dat we in Nederland mogen blijven. Daar waren we heel blij om. We kunnen niet terug naar Aleppo. Daar is het gevaarlijk en alles is kapot. Nu wachten we op een huis. We weten niet hoelang dat zal duren. Op welke plek het huis staat, weten we ook niet. We moeten dan wel weer verhuizen en dat vind ik moeilijk. Afscheid nemen van mijn vrienden is niet fijn. En dan moet ik naar een nieuwe school en weer nieuwe vriendjes maken. Ik mis mijn Syrische vrienden en opa en oma. Ik denk iedere dag aan hen. Ik hoop dat de oorlog snel voorbij is. Dat er vrede komt. Dan gaan we hopelijk weer in Syrië wonen.

Bijlage 2b - Arabisch woord

سلام

Een Afrikaans spelletje

Materiaal

- Bordspel - Drie steentjes

Uitleg

Je speelt dit spelletje met twee spelers.

Elke speler legt een steentje in het vakje voor hem.

De jongste speler mag beginnen met raden. De andere speler houdt de derde steen achter zijn rug en zegt: 'In welke hand heb ik mijn steen?'

Als de speler het goed raadt mag hij zijn steen een vakje opschuiven en nog een keer raden. Als hij het niet goed raadt is de andere speler aan de beurt. Welke speler is als eerste in het midden?

 'In welke hand heb ik mijn steen?'

Kom ik actie!

Na het gebruiken van de lessenserie, kan er ook in actie worden gekomen. Door middel van acties om geld op te halen, kunnen we stichting Gave ook financieel steunen. Op de website van de HHJO staan verschillende voorbeelden uitgewerkt. Onderstaand al een aantal voorbeelden:

- **Veiling**
- **Oliebollenactie**
- **Auto's wassen**
- **Pannenkoekenrestaurant**
- **Volleybaltoernooi**

Ga nu naar de website, zodat je met je club stichting Gave verder kan helpen!

Grenzeloos
Geliefd?